

Gek genoeg om acteur te zijn

DOOR GRIETEKE MEERMAN

Wie voor zijn beroep avond aan avond op het podium staat, is in het dagelijks leven vast ook een drama queen. Of zijn acteurs ook maar mensen?

Hoe echt is een acteur in het dagelijks leven? Wat is 'echt'? Wat doet het naspelen van de werkelijkheid met je geest? En zijn acteurs inderdaad die extreem zelfbewuste, onzekere, aanstellerige, ijdele wezens waar ze vaak voor worden aangezien? Om op die vragen antwoorden te vinden, klopten documentairemakers Paul Cohen en Martijn van Haalen aan bij Toneelgroep Amsterdam. Ze vonden Hans Kesting en zijn collega's Halina Reijn, Barry Atsma en Roeland Fernhout bereid zich te laten volgen tijdens de – nogal heftige – voorbereidingen van de voorstelling *Husbands*.

„Van tevoren zeiden de documentairmakers dat ze een vooroordeel ten aanzien van acteurs hadden, namelijk dat acteurs nooit echt zijn”, vertelt Kesting over de film, die ook een beetje in het teken staat van het 25-jarig jubileum van het bekende toneelgezelschap. „Dat is natuurlijk een onzinuitspraak, want acteurs doen voor hun vak alsof ze iemand anders zijn. Buiten de schouwburg zijn het gewone mensen. Ik ken niemand die 24 uur per dag acteert. Ja, ik heb een aanstellerige kant, een ijdele kant en een luidruchtige kant. Maar ik heb ook een hele stille en een integere kant, snap je? Ik ben gewoon een mens. Een mens!”

Toch is er een punt waarop acteurs meer verschillen van andere mensen. In de documentaire legt Kesting dit uit aan de hand van een verhaal over de begrafenis van zijn moeder. „Daarbij moest ik tijdens mijn toespraak huilen en hield ik me ongewild bezig met wat de aanwezigen daarbij dachten. Dat is

dat vijfde acteursoog dat meekijkt. Ik twijfelde of ik dat voorbeeld zou geven in de documentaire want het is zo privé. Maar toen ik het terugkeek, dacht ik: ja, dit is hoe ik erover denk. Dat mijn acteur zijn me in het dagelijks leven wel eens in de weg staat. Dan ben ik iets, en tegelijkertijd neem ik waar dat ik dat ben. In je werk is dat goed, maar als mens zou je daar wel eens bevrijd van willen zijn.”

Tijdens de repetities voor *Husbands*, een bewerking van het filmscript van John Cassavetes, gaat het er heftig aan toe. Er wordt veel gehuild en geruzied. Je krijgt zelfs een beetje met Halina Reijn te doen, die het met de zeven verschillende personages die ze moet spelen, flink voor haar kiezen krijgt. Maar volgens Kesting hoeven we ons geen zorgen te maken. „Wat je ook doet op het toneel, het blijven gespeelde emoties die je uiteraard zo echt mogelijk probeert te spelen.”

Er zijn echter wel momenten op het toneel dat de gespeelde werkelijkheid en de echte werkelijkheid samen vallen, zegt Kesting. „Bijvoorbeeld als ik in een verdrietige bui ben en een scène moet spelen waarin ik moet huilen. Dan kan mijn echte gevoel zo sterk zijn, dat het me helpt om me in die scène te storten. En dan gebeurt het wel eens dat ik echt moet huilen, en dat geeft zo'n moment wel meer diepte.”

Ja, hij is moe na een dag repeteren of een avond optreden, maar Kesting wil er niet al te dramatisch over doen. „Dat geldt ook voor de aannemer die ik nu in m'n huis aan het werk heb. Die mensen zijn van acht tot zes bezig. Ik merk het meer in m'n slaap, dat ik opeens zwaar wakker word of naar droom. Of dat ik zo monomaan bezig

ben met wat ik aan het doen ben, dat ik thuis tamelijk onbereikbaar ben voor mijn vriend. Het heeft natuurlijk een effect op je, dat kan niet anders. We spelen altijd extreme situaties, dat doet iets met je. Maar het is niet zo dat ik Hamlet heb gespeeld, thuis kom en denk: ik weet het allemaal niet meer.”

Roeland Fernhout laat zich in de documentaire ontvallen dat alle acteurs in meer of mindere mate gek zijn. De een zou in therapie zijn en de ander aan de pillen. „Nee, dat is onzin”, zegt Kesting desgevraagd. „Dat is voor zijn rekening. Acteurs zijn niet per se gek, nee. Ze zijn gek genoeg om op het toneel te willen staan, ja. Om te denken dat ze interessant genoeg zijn om naar te kijken. Het zijn leuke, rare, onmogelijke, gevoelige mensen. Het zijn mensen die in de personages die ze spelen bereid zijn extreme emoties op te zoeken. Het is zeker anders dan op kantoor.”

Het uur van de Wolf: Bloot, om 22.55 uur op Nederland 2. *Husbands*, 10 t/m 20 april in Stadsschouwburg Amsterdam, www.tga.nl

MIJN ACTEUR ZIJN STAAT ME IN HET DAGELIJKS LEVEN WEL EENS IN DE WEG

HANS KESTING

Entertainment

Voor een documentaire over acteren lieten Hans Kesting (links), Barry Atsma (midden) en Roeland Fernhout zich volgen tijdens de repetities van *Husbands*. FOTO: JAN VERSWEYVELD